

F. t. Arvelov

bringelse. Overdrager en myndig livsarving arvekra-
vet, skal de almindelige regler om overdragelse iag-
tages, f.eks. om denuntiation. En aftaleerhverver vil
også kunne påberåbe sig stk. 2. Ved vurderingen af,
om der er sket en væsentlig forringelse af sikkerhe-
den, må der også ses på overdragelsen og vilkårene for
denne.

Der bør som udgangspunkt være gjort op med
spørgsmålet om sikkerhedsstillelse i forbindelse med,
at arvehenstanden gives, således at der så vidt muligt
ikke opstår behov for at overveje spørgsmålet om sik-
kerhedsstillelse i løbet af henstandsperioden.

Skifteretten kan efter stk. 2, 2. pkt., alene træffe be-
stemmelse om arvens udbetaling, hvis sikkerheden er
væsentligt forringet. Dette indebærer, at arven som
det klare udgangspunkt ikke kan forlanges udbetalt i
tilfælde, hvor en sikkerhed, der fra starten har været
fuldstændig, i henstandsperioden ændrer sig som føl-
ge af almindelige konjunkturudsving, f.eks. et gene-
relt fald i huspriserne. På den anden side vil arven
kunne kræves udbetalt, hvis ægtefællen f.eks. vanrøg-
ter en fast ejendom, der er stillet til sikkerhed for arve-
kravet, i et sådant omfang, at sikkerheden ikke længe-
re opfylder kravene.

Ægtefællen kan i den forbindelse tilbyde at omlæg-
ge sikkerheden, og parterne kan aftale omlægning. En
aftale herom bør være skriftlig. Udgifterne ved en om-
lægning må som udgangspunkt afholdes af ægtefæl-
len.

I *stk. 3* foreslås det, at statsforvaltningen kan anmo-
de skifteretten om at bestemme, at den længstlevende
ægtefælle skal udbetale arven, hvis ægtefællen har
forsømt sin privatretlige forsørgelsespligt over for
barnet, sml. lovforslagets § 29, stk. 4, om den længst-
levende ægtefælles forsømmelse i uskiftet bo af for-
sørgelsespligten over for et særbarn efter den førstaf-
døde ægtefælle.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt.
6.2. og 6.3.

Til § 38

Det foreslås, at skifterettens afgørelse efter lovfors-
slagets §§ 35-37 skal træffes ved kendelse. Afgørel-
sen kan indbringes for højere ret ved kære efter reglerne
i retsplejelovens kapitel 37.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt.
6.2. og 6.3.

Til § 39

Efter forslaget skal justitsministeren fastsætte reg-
ler om forrentningen af arvekrav omfattet af lovforsla-
gets § 35, stk. 1, administrationen af beløb, der er ud-
betalt til en særlivsarving til forsørgelse i medfør af

lovforslagets § 35, stk. 3, samt kravene til sikkerheds-
stillelsen efter § 37, stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt.
6.2. og 6.3.

Til kapitel 6

Kapitlet indeholder en regel om testamentsarvin-
gers legale adgang til overtagelse efter vurdering.

Til § 40

Det foreslås, at reglerne om slægtsarvingers overta-
gelse af aktiver til vurderingsbeløbet i §§ 6-8 skal fin-
de tilsvarende anvendelse, hvis en person ved testa-
mente er indsat til at arve en andel af boet, eller hvor
en arving er gjort til legatar ved testamente eller efter
skifterettens bestemmelse i medfør af dødsboskiftelo-
vens § 13, stk. 3.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt.
7.2 og 7.3.

Til kapitel 7

Kapitel 7 handler om aftaler om arv og arveforskud
og viderefører reglerne i den gældende arvelovs kapi-
tel 6 med enkelte ændringer.

Til § 41

Bestemmelsen forbyder dispositive arvepagter.

Stk. 1, 1. pkt., og *stk. 2* svarer med enkelte sproglige
ændringer til den gældende arvelovs § 30 og oprethol-
der dermed forbuddet mod dispositive arvepagter.
Praksis efter arvelovens § 30 forudsættes opretholdt.

I *stk. 1, 2. pkt.*, præciseres det, at arvinger ikke uden
arveladerens tiltrædelse kan indgå aftaler med medar-
vinger om overtagelse af aktiver i boet. Kvalitative af-
taler om fordeling af arven er således efter lovforsla-
get ugyldige.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt.
8.2.1. og 8.3.1.

Til § 42

Bestemmelsen omhandler afkald på forventet og –
og som nyt i forhold til gældende ret - falden arv.

Stk. 1 indebærer, at arveladeren kan give afkald på
forventet arv og falden arv. Bestemmelsen omfatter
både legale arvinger og testamentsarvinger.

Bestemmelsen svarer for så vidt angår forventet arv
til den gældende arvelovs § 31, stk. 1.

Det er derimod en nydannelse, at reglen også om-
fatter afkald på falden arv. Forslaget tilsigter ikke at
gribe ind i området for boafgiftslovens § 5. Der vil så-
ledes fortsat være tilfælde, hvor der kan gives civilret-
ligt gyldigt afkald, men hvor der efter § 5 sker dob-
beltsbeskatning. Det vil f. eks. være tilfældet, hvor af-